

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٢٧٣١٩

دانشگاه تربیت مدرس

دانشکده علوم انسانی

رساله دوره دکتری فلسفه (گرایش منطق)

قضايای تحلیلی و تأثیفی

از دیدگاه پوزیتیویسم منطقی و کواین

مهدی دشت بزرگی

۴۵۲۹

استاد راهنما:

دکتر محمد لگناوارن

استادان مشاور:

دکتر احمد احمدی

دکتر لطف الله نبوی

پاییز ۱۳۷۸

۰۷۳۱۹

تاییدیه اعضاء هیئت داوران حاضر در جلسه دفاع از رساله دکتری

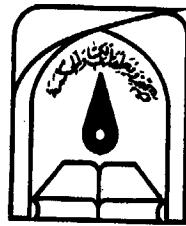
۱۶ / ۱۰ / ۱۳۷۸

اعضاء هیئت داوران نسخه نهایی رساله آقای مهدی دشت بزرگی

تحت عنوان قضایای تحلیلی و تأثیفی از دیدگاه پوزیتیوسم منطقی و کواین

را از نظر فرم و محتوی بررسی نموده و پذیرش آنرا برای تکمیل درجه دکتری پیشنهاد می‌کنند.

اعضا هیئت داوران	نام و نام خانوادگی	رتبه علمی	امضاء
۱- استاد راهنمای	دکتر محمد لگنهاوزن	استاک	
۲- استاد مشاور	دکتر احمد احمدی	استاد	
۳- استاد مشاور	دکتر لطف الله نبوی	استادیار	
۴- استاد ناظر	دکتر غلامرضا اعوانی	دانشیار اکادمی	
۵- استاد ناظر	دکتر محمود خاتمی	استادیار	
۶- استاد ناظر	دکتر شاپور اعتماد	استادیار	
۷- استاد ناظر	دکتر سید محمد علی حاجی	استادیار	
۸- نماینده شورای تحصیلات تکمیلی	دکتر لطف الله نبوی	استادیار	

بسمه تعالى

آیین نامه چاپ پایان نامه (رساله) های دانشجویان دانشگاه تربیت مدرس

نظر به این که چاپ و انتشار پایان نامه (رساله) های تحصیلی دانشجویان دانشگاه تربیت مدرس، مبین بخشی از فعالیت های علمی - پژوهشی دانشگاه است بنابراین به منظور آگاهی و رعایت حقوق دانشگاه، دانش آموختگان این دانشگاه نسبت به رعایت موارد ذیل متعهد می شوند:

ماده ۱: در صورت اقدام به چاپ پایان نامه (رساله) ای خود، مراتب را قبلاً به طور کتبی به مرکز نشر دانشگاه اطلاع دهد.

ماده ۲: در صفحه سوم کتاب (پس از برگ شناسنامه)، عبارت ذیل را چاپ کند:
«کتاب حاضر، حاصل پایان نامه رساله دکتری نگارنده در زسته **است که در**
دانشگاه تربیت مدرس به راهنمایی جناب آقای سال در دانشکده
و مشاورین جناب آقایان دکتر از آن دفاع شده است.»

ماده ۳: به منظور جبران بخشی از هزینه های نشریات دانشگاه تعداد یک درصد شمارگان کتاب (در هر نوبت چاپ) را به «دفتر نشر آثار علمی» دانشگاه اهدا کند. دانشگاه می تواند مازاد نیاز خود را به نفع مرکز نشر در معرض فروش قرار دهد.

ماده ۴: در صورت عدم رعایت ماده ۳، ۵۰٪ بهای شمارگان چاپ شده را به عنوان خسارت به دانشگاه تربیت مدرس، تأديه کند.

ماده ۵: دانشجو تعهد و قبول می کند در صورت خودداری از پرداخت بهای خسارت، دانشگاه می تواند خسارت مذکور را از طریق مراجع قضایی مطالبه و وصول کند؛ به علاوه به دانشگاه حق می دهد به منظور استیفای حقوق خود، از طریق دادگاه، معادل وجه مذکور در ماده ۴ را از محل توقيف کتابهای عرضه شده نگارنده برای فروش، تأمین نماید.

ماده ۶: اینجانب مهدی دشت بزرگی دانشجوی رشته فلسفه مقطع دکتری تعهد فوق و ضمانت اجرایی آن را قبول کرده، به آن ملتزم می شوم.

نام و نام خانوادگی: **مهدی دشت بزرگی**

تاریخ و امضاء:

تقديم به

همسر شکیبا و فدا کارم

تشکر و قدردانی

بر خود واجب می‌دانم از زحمات استاد محترم راهنما، جناب آقای دکتر محمد لکنهاوزن که در دو سال گذشته از هیچ کمکی در حق من دریغ نکردند، تشکر و قدردانی کنم.

استادان محترم مشاور، جناب آقای دکتر احمدی، مدیرگروه فلسفه و آقای دکتر نبوی جانشین مدیرگروه، با وجود مشغله‌های فراوان، در بسیاری موارد راهنمایی من بوده و در امور تحصیلی و پژوهشی مرا یاری کرده‌اند؛ از آنها صمیمانه تشکر می‌کنم.

همچنین از استادان گرامی، آقایان دکتر حمید وحید، دکتر علی پایا، دکتر شاپور اعتماد، دکتر محمود خاتمی، دکتر مایکل مک‌گی و آقای جان ویلیامسون تشکر و قدردانی می‌نمایم.

همسر صبور و مهربانم در طول مدت تحصیل و اجرای این تحقیق، گرفتاریهای بسیاری تحمل کردند. از ایشان نیز سپاسگزارم.

از خداوند متعال برای همه آن عزیزان توفيق و سر بلندی آرزو می‌کنم.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	مقدمه
۷	کلیات
۷	بیان مسأله
۷	سؤالات تحقیق
۸	سوابق مریوطه
۸	فرضیات
۹	اهداف
۱۰	بخش اول: تاریخچه تمایز تحلیلی / تألیفی
۱۱	۱-۱ لاپ نیتس
۱۶	۲-۱ هیوم
۱۷	۱-۲-۱ انطباعات و تصورات
۱۸	۲-۲-۱ نسبتهای بین تصورات و امور واقع
۲۱	۳-۱ کانت
۲۲	۱-۳-۱ تمایز مقدم بر تجربه / مؤخر از تجربه
۲۴	۲-۳-۱ کانت و تمایز تحلیلی / تألیفی
۲۶	۳-۳-۱ کانت و قضایای تألیفی مقدم بر تجربه
۳۳	۴-۳-۱ نقدهای مطرح شده بر صورتیندیهای کانت

الف

صفحه	عنوان
۳۹	بخش دوم: تمایز تحلیلی / تالیفی در فلسفه رودلف کارنپ
۴۰	۱-۲ معرفی جنبش پوزیتیویسم منطقی
۵۳	۲-۲ کارنپ و تحلیل زبان
۵۷	۱-۲-۲ نحو
۵۸	۲-۲-۲ سmantیک
۶۵	۲-۳ رد مفهوم تالیفی مقدم بر تجربه کانت
۷۲	۲-۴ تمایز تحلیلی / تالیفی در زبان مشاهداتی مصنوعی به شکل غیر صوری
۷۸	۲-۵ توضیح تحلیلیت در زبانی ساختگی به شکل صوری
۸۴	۲-۶ معیار تجربی برای تحلیلیت
۸۶	۱-۶-۲ تحلیل معنا در پرآگماتیک و سmantیک
۸۹	۲-۶-۲ تعیین مصادیق
۹۱	۲-۶-۳ تعیین معانی
۹۶	۲-۶-۴ تعاریف «معنا»، «ترادف» و «تحلیلیت»
۱۰۰	۲-۷ معرفت شناسی کارنپ و مسأله تحلیلیت
۱۰۲	۱-۷-۲ تجربه و شهود، مبنایی برای توجیه باورها
۱۰۵	۲-۷-۲ تعاریف ضمنی
۱۱۵	بخش سوم: تمایز تحلیلی / تالیفی در فلسفه کواین
۱۱۶	۱-۳ مقدمه
۱۱۶	۱-۱-۳ کواین و اصالت تجربه
۱۲۰	۲-۱-۳ تزرفتاری - طبیعی زبان
۱۲۱	۱-۲-۱-۳ نظریه رفتاری فراگیری زبان
۱۲۲	۲-۲-۱-۳ نظریه رفتاری معنای زبان

صفحه	عنوان
۱۲۶	۲-۳ کواین در مرحله قبل از «دو اصل جزئی تجربه‌گرایی»
۱۴۰	۳-۱ استدلالهای کواین در رد تمایز تحلیلی / تألیفی
۱۴۲	۳-۲-۱ دوری بودن تعاریف قضیه تحلیلی
۱۴۸	۳-۲-۲ قضیه تحلیلی در زبانهای ساختگی
۱۵۰	۳-۲-۳ تحویل گرایی و برخی تحولات اصطالت تجربه
۱۵۲	۳-۲-۴-۱ تغییر وجهه نظر از مفاهیم به لغات
۱۵۳	۳-۲-۴-۲ چرخش نمرکز سمعانیکی از لغات به جملات
۱۵۷	۳-۵ کل گرایی
۱۶۰	۳-۵-۱ هیچ قضیه‌ای مصون از بازنگری نبست
۱۶۴	۳-۵-۲ استدلالها و نتایج کل گرایی
۱۶۷	۳-۶ تحلیلی بودن و عدم قطعیت ترجمه
۱۶۷	۳-۶-۱ بیان نظریه
۱۷۰	۳-۶-۲ استدلالهای کواین در اثبات عدم قطعیت ترجمه
۱۷۲	۳-۶-۳ برخی نتایج تز عدم قطعیت ترجمه
۱۷۴	۳-۷ برخی انتقادهای مطرح بر دیدگاههای کواین
۱۷۴	۳-۷-۱ گرایس و استراوسون
۱۷۸	۳-۷-۲-۱ تبیین تحلیلت
۱۸۱	۳-۷-۲ هیلاری پاتنم
۱۸۷	بخش چهارم: مقایسه دیدگاههای کارنپ و کواین
۱۸۸	۴-۱ تبیین تحلیلیت
۱۹۶	۴-۲ معرفت‌شناسی
۲۰۴	نتیجه
۲۰۹	منابع
۲۱۴	چکیده انگلیسی

چکیده

این رساله دارای چهار بخش است؛ در بخش اول به اختصار از پیشینه تمایز تحلیلی / تأثیفی بحث شده است. لایب نیتس دو نوع حقیقت را از هم متمایز می‌کند؛ حقیقت عقلی و حقیقت واقعی؛ اما شارحان افکار او این تمایز را که با تمایز مصطلح تحلیلی / تأثیفی منطبق است، با فلسفه او چندان سازگار نمی‌داند و معتقدند که در نظام فلسفی لایب نیتس، تمام قضایا، تحلیلی و ضروری اند که البته سخنی پذیرفتنی نیست. در اندیشه‌های هیوم، نسبتهاي میان تصورات (معلومات بدیهی عقلی) و امور واقع (معلومات تجربی مربوط به عالم خارج) مطرح می‌شود که با قضایای تحلیلی و تأثیفی منطبق است. کانت، از اولین فلسفه‌انی است که به طور صریح از تمایز تحلیلی / تأثیفی صورت‌بندی نسبتاً دقیقی ارائه داد. با طرح اشکالات مربوط به صورت‌بندی کانت، بخش اول به پایان می‌رسد. بخش دوم با معرفی پوزیتیوسم منطقی آغاز می‌شود. سه اصل بنیادی این جنبش عبارتند از: واحد کردن علوم تجربی، حذف مابعدالطیعه ستی و نظریه معنی داری. بر اساس نظریه معنی داری، تمام قضایای معتبر و با معنی یا تحلیلی اند و یا تأثیفی؛ در کنار این اصل، اصل دیگری به نام تحويل گرایی قرار دارد که مطابق آن، قضایای تأثیفی، قضایایی هستند که هر یک دارای قلمرو واحدی از تجارب تایید کننده یا ابطال کننده هستند. از میان پوزیتیوستهاي منطقی، رودلف کارنپ، بیش از همه به تبیین تمایز تحلیلی / تأثیفی می‌بردازد. او با اذعان به وجود این تمایز در زبانهای طبیعی، برای تبیین آن از یک زبان ساختگی استفاده می‌کند. کارنپ تلاش می‌کند تا در یک نظام زبانی، به طور صوری و غیر صوری و بر اساس «اصول موضوعة معنایی» مفهوم تحلیلی و تمایز آن از مفهوم تأثیفی را بیان کند، حتی در زبان طبیعی نیز از طریق موجه نشان دادن مفهوم «معنا» سعی می‌کند از ترادف و تحلیلیت تعریفی ارائه دهد. مفهوم تحلیلیت در مرکز معرفت شناسی کارنپ قرار دارد. او اکسیومهای اساسی نظریه معرفت را به عنوان تعاریف ضمنی لحاظ می‌کند.

بخش سوم به بیان استدلالهای کواین در رد تمایز تحلیلی / تأثیفی اختصاص دارد. دوری بودن تعاریف قضیه تحلیلی، عدم کفایت تبیین تحلیلیت در زبانهای ساختگی و رد تمایز مذکور بر اساس تزکل گرایی از جمله استدلالهای کواین است. علاوه بر تزکل گرایی، دو تز دیگر او، یکی تز رفتاری - طبیعی زبان و دیگری تز عدم قطعیت ترجمه، تمایز تحلیلی / تأثیفی را ابطال می‌کند. در بخش چهارم، در دو محور تبیین تحلیلیت و معرفت شناسی، اندیشه‌های کارنپ و کواین مقایسه شده است؛ و در پایان از اندیشه‌های کواین در نقض آراء کارنپ جانبداری شده است.

مقدمه

بحث از قضایای تحلیلی و تألفی، بحث تازه‌ای نیست. ریشه آن را در اندیشه‌های فیلسوفان عصر رنسانس به بعد می‌توان پیدا کرد؛ اگرچه آنها تبیین‌های متفاوتی از تمایز تحلیلی / تألفی ارائه دادند، اما همه در اهمیت آن در فلسفه، بویژه در معرفت‌شناسی، تأکید داشتند. تا قبل از ظهر مکتب پوزیتیویسم منطقی، فیلسوفان تمایز یاد شده را در زبانهای طبیعی توضیح می‌دادند؛ با پیشرفت تحقیقات مربوط به زبان، و تحلیلهای متفاوت از آن، مشکل تبیین دقیق تمایز تحلیلی / تألفی در زبانهای طبیعی آشکار گردید؛ بدین دلیل، کسانی چون کارنپ نلاش فراوانی کردند تا در عین وفاداری به اصل تمایز در زبان، آن را در یک زبان ساختگی دقیق تبیین کنند. اما، آیا می‌توان قضیه تحلیلی و تمایز آن را از قضیه تألفی در چنین زبانی به طور دقیق تبیین کرد؟ آیا تعاریف موجود از آن قضایا خرسند کننده‌اند؟ با فرض قبول تمایز تحلیلی / تألفی، نقش و اهمیت آن در معرفت‌شناسی چیست؟ پاسخ این پرسشها و امثال آنها را می‌توان در اندیشه‌های کارنپ و کواین پیدا کرد و ما در این رساله تا حد امکان، آنها را بررسی کرده‌ایم. چهار چوب کار ما در این رساله عقاید این دو فیلسوف معاصر است. تأثیر آراء این دو بر اندیشه فلسفی و منطقی معاصر بر کسی پوشیده نیست. هر دو فیلسوف از اصحاب اصالت تجربه‌اند و هر دو، معرفت‌شناسی را در مرکز مباحث فلسفی خود قرار داده‌اند؛ اما کارنپ به مفهوم تحلیلی بودن به عنوان مفهومی اساسی در معرفت‌شناسی می‌نگرد و کواین چنین مفهومی را کاملاً نامعقول و مهمل می‌داند. استدلال‌ها و توضیحهای آنها را در این مورد، در جای خود مورد بحث قرار می‌دهیم. آنچه را در این رساله بیان کرده‌ایم، خلاصه‌وار از نظر می‌گذرانیم.

در بخش اول، به پیشینه تمایز تحلیلی / تألفی می‌پردازیم؛ از میان فیلسوفانی که می‌توان بحث از تمایز یاد شده را در آثارشان پیدا کرد، لایب‌نیتس و هیوم است. در فلسفه لایب‌نیتس، بحث تمایز تحلیلی / تألفی به صورت آشکار مطرح نشده است؛ او از طرفی دو نوع حقیقت را از هم متمایز می‌کند؛ حقایق عقلی و حقایق واقعی. تعاریفی که

لایب‌نیتس از این حقایق ارائه می‌دهد، با تعاریف قضایای تحلیلی و تألفی که از زمان کانت به بعد رایج گشت، مطابقت دارد. اما از طرف دیگر، شارحان و مفسران لایب‌نیتس تقسیم ذکر شده از حقایق را در فلسفه وی چندان جدی نگرفتند و معتقدند که لایب‌نیتس با توجه به صورت‌بندی‌های مختلفی که از قضایا ارائه کرده بر آن است که تمام قضایا تحلیلی‌اند. او بیان می‌کند که در هر قضیه‌ای محمول مندرج در موضوع است و اگر بتوان مفهوم موضوع را به طور کامل معلوم کرد، آنگاه محمول نیز که جزوی از موضوع است آشکار می‌گردد. به اعتقاد لایب‌نیتس، اسناد اوصاف موضوع به موضوع همه ضروری‌اند و با نفی آنها دچار تناقض می‌شویم. او با استفاده از همین ملاک اصل تناقض، تمام قضایا را تحلیلی می‌داند. بنابراین، تمایز معمول تحلیلی / تألفی با فلسفه لایب‌نیتس و تقسیم‌بندی‌هایی که او از قضیه ارائه می‌کند سازگار نیست؛ زیرا همچنانکه خواهیم دید، در فلسفه او، قضیه تألفی و ممکن، هیچ جایگاهی ندارد.

اما در فلسفه دیوید هیوم، بحث تمایز مورد بحث، آشکارتر مطرح می‌شود. او دو اصطلاح «تحلیلی» و «تألفی» را به کار نگرفت، و به جای آنها از نسبتهاي بین تصورات و نسبتهاي بین امور واقع استفاده کرد، اما این اختلاف عبارت چندان مهم نبوده و به راحتی می‌توان دریافت که قضایای حاکی از نسبتهاي تصورات و امور واقع با قضایای تحلیلی و تألفی مطابقت دارند. در نگرش او، نسبتهاي بین تصورات، آن دسته از معلومات ما هستند که به طور عقلی دارای بداهت بوده، نتیجتاً یقینی‌اند و امور واقع، همان امور ممکن‌اند که ضروری و یقینی نیستند، بلکه خلاف آنها امکان‌پذیر است. هیوم براساس همین دیدگاه ابراز کرد که مطالب کتابهایی که نه درباره ریاضیات باشند و نه امور واقع، سزاوار آتش‌اند. خواهیم دید که پوزیتیویستهاي منطقی تحت تأثیر اين اعتقاد هیوم، قضایایی را که نه تحلیلی باشند و نه تألفی، بی‌معنی و مهمل قلمداد کردنند.

در فلسفه کانت، تمایز تحلیلی / تألفی با تمایز دیگری به نام تمایز مقدم بر تجربه / مؤخر از تجربه که بیشتر به صورت تمایزی معرفتی بیان شده، مطرح می‌شود. مراد از

معرفت مقدم بر تجربه و معیارها و ویژگیهای آن و همچنین تمایز آن از معرفت مؤخر از تجربه در انتهای بخش اول توضیح داده خواهد شد. همچنین صورتیبندی دقیق کانت از تمایز تحلیلی / تألفی و انطباق آن با تمایز مقدم بر تجربه و مؤخر از تجربه و بحث حصول احکام تألفی مقدم بر تجربه و شناسایی قلمرو آن احکام مورد بحث فرار می‌گیرند. در پایان، شش انتقاد از آراء کانت مطرح خواهد شد و با آنها بخش اول ما به پایان می‌رسد.

بخش دوم ما با معرفی جنبش پوزیتیویسم منطقی آغاز می‌شود؛ جنبشی که اصول بنیادیش عبارتند از واحد کردن علوم تجربی، حذف مابعدالطبیعه سنتی و ارائه نظریه‌ای از معنی داری بر اساس تجربه حسی. به تأثیرات وینگشتاین بر اصحاب حلقه وین، اشاراتی خواهیم کرد که از جمله موارد بسیار مهم، ابتنای صدق قضایای منطقی بر ساختار منطقی و معنای ترمehای مندرج در آن قضایاست. نظریه معنی داری آنها را با دو اصل بیان خواهیم کرد: یکی اصل تحقیق‌پذیری است که براساس آن، صدق یا کذب هر قضیه ممکنی را باید بتوان از طریق تجربه تعیین کرد. اصل دیگر تحلیلی بودن قضایای منطقی و ریاضی است.

پوزیتیویستهای منطقی براساس این دو اصل نظریه معنی داری، تمام قضایای بامعنای را به دو دسته تقسیم می‌کنند: قضایای تحلیلی و قضایای تألفی؛ و هر قضیه‌ای را که در این تقسیم‌بندی قرار نگیرد بمعنی اعلام می‌کنند. در کنار بحث تمایز تحلیلی / تألفی، اصل تحويل‌گرایی قرار دارد که براساس آن، قضایای تألفی معنی دار، قضایایی هستند که درباره تجربه مستقیم ترجمه‌پذیر باشند. هم اصل تمایز مذکور و هم اصل تحويل‌گرایی در بخش سوم، مورد نقد قرار می‌گیرند و به قول کواین سست‌بنیادی آنها آشکار می‌گردد.

استدلالهای کواین در عکس العمل به آراء بزرگترین پوزیتیویست، یعنی رودلف کارنپ مطرح شده است؛ بدین خاطر، ما در ادامه بحث در بخش دوم، عقاید کارنپ را در مورد مسائل مربوط به تمایز تحلیلی / تألفی بیان می‌کنیم. بحث تحلیل زبان و تبیین سه عامل پرآگماتیک، نحو و سmantیک درباره آن، به عنوان درآمدی است بر تمایز تحلیلی / تألفی در زبان طبیعی و مصنوعی. قبل از آن دیدگاه کارنپ را در مورد منشأ اشتباه کانت

در خصوص قضاای تألفی مقدم بر تجربه مورد بحث قرار می‌دهیم. اما از مهمترین مباحثی که کارنپ مطرح می‌کند، تبیین تمایز تحلیلی / تألفی در زبان طبیعی و ساختگی صوری است. او همانند منطقدانان دیگر، ابهام زبان طبیعی را تصدیق می‌کند؛ و اظهار می‌دارد که به دلیل این ابهام نمی‌توان قضاای تحلیلی و تألفی را به طور دقیق در زبان طبیعی تعیین کرد، بنابراین، باید تمایز یاد شده را در یک نظام زبانی ساختگی که دارای قواعد سیماتیکی دقیق باشد، تبیین کرد. خواهیم دید که تمایز قضاای تحلیلی از تألفی براساس آنچه که کارنپ «اصول موضوعة معنایی» می‌نامد، صورت می‌گیرد؛ چنین اصولی روابط معنایی واژه‌های توصیفی به کار رفته در جملات را در یک زبان ساختگی آشکار می‌کنند؛ پس از توضیح تمایز تحلیلی / تألفی در زبان ساختگی به شکل غیرصوری، آنگاه همین توضیح را به شکل صوری بیان خواهیم کرد. بحث بعدی ما دیدگاه کارنپ در مورد معیار تجربی برای مفهوم تحلیلی است که وی آن را از طریق موجه نشان مفهوم معنا نشان می‌دهد. بحث تحلیل معنا در پراغماتیک و سیماتیک و نیز تعیین معانی واژه‌ها و محمولات براساس مشاهدات رفتار زبانی، در این قسمت مورد تحلیل قرار می‌گیرند. همچنین تعاریف تراالف و تحلیلی پس از تعریف دقیق مفهوم معنا ارائه می‌گردد. آخرین تلاش کارنپ در این قسمت این است که برای یک جمله تحلیلی، فرضیه‌ای تجربی ذکر کند که بوسیله مشاهدات رفتار زبانی قابل مشاهده باشد.

بخش دوم با بیان نظریه معرفت کارنپ به پایان می‌رسد. مفهوم تحلیلی در مرکز نظریه کارنپ از معرفت قرار دارد. او در معرفت‌شناسی خود به دنبال توجیه باورهای بنیادی است که همراه با تجربه برای توجیه بقیه باورها کافی باشند؛ و به جای توسل به شهود، اکسیومهای اساسی را به عنوان تعاریف ضمنی لحاظ می‌کند. با نتایج معرفت‌شناسی کارنپ بخش دوم به پایان می‌رسد.

در بخش سوم، تمایز تحلیلی / تألفی در تفکر کواین، مورد بحث قرار می‌گیرد. در مقدمه این بخش، یکی از مهمترین نظریات کواین، یعنی تزریقی - طبیعی زبان مطرح

می شود؛ در چهارچوب دیدگاه کواین در مورد زبان، اصالت تجربه و معرفت‌شناسی او وضوح پیدا می‌کند. در نز کواین در مورد زبان، معانی و همچنین دلالت الفاظ بر مدلولها قطعیت خود را از دست می‌دهند و بر همین اساس، دلیل رد مفاهیمی چون معنا، ترادف و تحلیلیت در اندیشه کواین، به طور دقیق روشن می‌شود. قبل از بیان استدلالهای کواین در ابطال تمایز تحلیلی / تألفی، تفکر او را در مرحله قبل از «دو اصل جزمی» بررسی می‌کنیم؛ این قسمت از بحث، بیشتر ارزش تاریخی دارد و در واقع مدخلی برای ورود به نقض و رد دو اصل جزمی پوزیتیویستهای منطقی است؛ دوری بودن تعاریف قضیه تحلیلی، عدم کفاایت تلاش‌های انجام شده در حوزه زبانهای ساختگی برای بیان تمایز تحلیلی / تألفی و بالاخره رد تمایز مذکور بر اساس تزکل گرایی، استدلالهای کواین را تشکیل می‌دهند.

پیش از بحث مهم نزکل گرایی، اصل جزمی دوم، تحويل گرایی و برخی تحولات اصالت تجربه از قرن هفدهم تا عصر حاضر مورد بحث قرار می‌گیرد. دیدگاه کواین در مورد تغییرپذیری ارزش جملات، استدلالها و نتایج کل گرایی که همه در ذیل تزکل گرایی مطرح می‌شوند، از مهمترین مباحث در بخش سوم به شمار می‌آیند. پس از کل گرایی، یکی دیگر از مشهورترین و جنجال برانگیزترین نظریه‌ها در تفکر قرن بیستم، یعنی نز عدم قطعیت ترجمه را مطرح می‌کنیم و ارتباط آن را با تمایز تحلیلی / تألفی مطرح می‌نماییم. در حقیقت، هم نز عدم قطعیت ترجمه و هم تمایز تحلیلی / تألفی در رهیافت کواین به مسئله معنا ریشه دارند. پس از این قسمت به برخی از انعقادهای مطرح شده در تفکر معاصر در خصوص دیدگاههای کواین اشاره خواهیم کرد.

بخش چهارم به مقایسه دیدگاههای کارنپ و کواین اختصاص دارد. این مقایسه در دو محور اصلی صورت می‌گیرد؛ یکی تبیین مفهوم تحلیلیت است و دیگری معرفت‌شناسی. وجه اشتراک هر دو فیلسوف در تبیین تحلیلیت این است که نمی‌توان قضیه تحلیلی و تمایز آن را از قضیه تألفی، به طور دقیق، در زبانهای طبیعی توضیح داد. اما اختلاف آنها از اینجا شروع می‌شود که کارنپ به تمایز مذکور در زبانهای ساختگی اعتقاد